

Otte og halvtredstidstypende Møde.

Onsdagen den 22de Januar 1896, Kl. 1.

Formanden (Sofus Høgsbro): Ved Folketingsmanden for Vejle Amts 2den Valgtreds (Henriksen) er modtaget et Andragende fra forhenværende Gartner og Lærer ved Seminariet i Tønder E. T. Nye-gaard om en aarlig Understøttelse.

Ved samme er modtaget et Andragende fra Invalid, Bybud C. C. Nissen af Kolbing om forhøjet Invalidforsørgelse.

Disse Andragender ville blive tilfillede Finansudvalget.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af anden Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1ste April 1896 til 31te Marts 1897.

B. Christensen: Anledningen til, at jeg tager Ordet i Dag, er den højtærede Ordførers Udtalelse i Gaar om det Samraad, der havde fundet Sted mellem den højtærede Kirkeminister og Finansudvalget angaaende Rentenedsættelse for Sorø Akademis og Kommunitetets Pantedebitorer. Denne Sag har jo tidligere været fremme her i Tinget. Sorø Akademis Pantedebitorer have tidligere indsendt Andragende til Regering og Rigsdag om at erholde Rentenedsættelse, men dette er endnu ikke lykkedes for dem. Jeg takker den ærede Ordfører for hans Udtalelser og ser deri, at der i alt Fald fra hans Side er Sympati for Sagen. Jeg kan overhovedet ikke forstaa den Modstand, som dette Spørgsmaal kan finde nogetsteds. Jeg forstaaer ikke den højtærede Ministers Modstand mod denne Sag, og hvorledes den kan begrundes. Økonomi kan dog næppe være Grunden. Paa Finanslovsforslaget, som det blev forelagt her ved første Behandling, var der paa Sorø Akademis Budgetteret et Overflud af tilsammen godt og vel 81,000 Kr., og efter Finanslovsforslagets 2den Behandling her i Tinget antager jeg, at dette Overflud er steget med nogle tusinde Kroner, saaledes at

det vil naa op imod 90,000 Kr., et Beløb, der vil svare til en Rentenedsættelse af omtrent 1 pCt. for samtlige Sorø Akademis rentebærende Kapitaler. Jeg ser derfor ikke, at denne Modstand mod en Rentenedsættelse kan begrundes fra et økonomisk Standpunkt. Sorø Akademi har tilstrækkelig Raad dertil. Det er temmelig store Fordringer, der stilles til Akademiet med Hensyn til Bevillinger til Kunst, Videnskab og til de lærde Stoler, ja, næsten til alt muligt mellem Himmel og Jord, og det forekommer mig, at man er overordentlig rigelig med alle Bevillinger til disse Djemed. Jeg tror ogsaa, at man med Hensyn til Bepindningen paa Opdragelsesanstalten er overordentlig human og bespiser de unge Menneſter overordentlig godt. Det er muligt, at der paa forskellige Konti endnu kunde spares ikke saa ganske ringe Beløb, hvis det var nødvendigt, men, som sagt, jeg ser ikke, at dette i og for sig er nødvendigt. Pengene ere der. Vi kunde godt uden videre beholde Balance og endda gaa til en Rentenedsættelse af Sorø Akademis samlede rentebærende Kapital. Men hvorfor da vedblivende denne Modstand? Staten har jo i sin Tid kunnet rejse betydelige Statslaan paa mange Millioner Kr. til under 3½ pCt. Rente, men desuagtet vedbliver man her med sin Modstand og holder Rentefoden oppe paa 4 pCt. Det forekommer mig, at det i Virkeligheden fra Statens Side maa betragtes som en Slags Lagerforretning. Naar man selv kan laane Penge til under 3½ pCt., men vedblivende som Laangiver tager 4 pCt. og ikke vil gøre noget for at komme ned derunder, er det efter min Mening i høj Grad usømmeligt og grænser op til Lager. Jeg kan ikke antage, den høje Regering mener, at den i første Række skal varetage Kapitalisternes Interesse her i Landet, thi hvis det er Meningen, forstaaer jeg naturligvis fuldt ud Regeringens Standpunkt. Jeg er enig med den ærede Ordfører, naar han i Gaar udtalte, at Staten her burde gaa i Spidsen. Jeg tror, det er den rigtige Betragtning, og jeg vil derfor indtrængende opfordre den højtærede Minister og det ærede Finansudvalg til inden Finanslovsforslaget kommer til at foreligge til 3dje Behandling, at sørge for at naa til et Resultat paa dette Omraade. Jeg drifter mig til at paastaa, at, uden at man gør det, uden at man foretager sig noget af nærværdig Betydning for at tvinge Rentefoden nedad, varetager man ikke i dette Ting Landbrugets Interesse. For mig er det saaledes, at Rentenedsættelsen er Nr. 1 og Skatteforholdenes Omordning Nr. 2. Alle de andre Spørgsmaal, som i og for sig kunne